

Даниелын Ном — Нэг Зуун Далдугаар Найм дахь нь

Зөгнөлийн зэрэгцэл: Эцсийн өдрүүдэд Даниел 11-ийн тайлал нээгдэх нь

Jeff Pippenger

2024-04-08

Даниел номын арван нэгдүгээр бүлгийн арван зургаагаас арван есдүгээр эшлэлүүд нь Америкийн Нэгдсэн Улсад тун удахгүй гарах Ням гаргийн хуулиас эхлэн Михаел босож, хүний сорилтын хугацаа хаагдах хүртэлх түүхийг дүрслэн үзүүлдэг. Иймээс мөн тэрхүү бүлгийн дөчин нэгээс дөчин тавдугаар эшлэлүүдийн түүхийг ч төлөөлдөг.

Харин түүний эсрэг ирэгч нь өөрийн хүслийн дагуу үйлдэх бөгөөд түүний өмнө хэн ч тогтон зогсож чадахгүй; тэрээр алдар суут нутагт зогсох бөгөөд тэр нь түүний гараар сүйрнэ. Тэрээр мөн бүх хаанчлалынхаа хүчээр орохоор нүүрээ чиглүүлж, шулуун зөв хүмүүсийг өөртэйгөө хамтад авчрах болно; тэр ийн үйлдэх бөгөөд эмэгтэйчүүдийн охиныг түүнд өгч, түүнийг завхруулах болно; гэвч тэр нь түүний талд бат зогсохгүй, түүнд ч үл байх болно. Үүний дараа тэрээр арлууд уруу нүүрээ эргүүлж, олныг эзлэн авах болно; харин нэгэн ноён өөрийнхөө төлөө түүний үйлдсэн доромжлолыг зогсоох бөгөөд, өөрийнхөө доромжлолгүйгээр түүнийг өөр дээр нь эргүүлэн буулгана. Дараа нь тэрээр өөрийн нутгийн бэхлэлтүүд уруу нүүрээ эргүүлэх боловч бүдэрч унаад, олдохгүй болно. Даниел 11:16–19.

Хатагтай Уайт Даниел номын арван нэгдүгээр бүлгийн эцсийн биелэлтийн талаар өгүүлэхдээ, “энэ эш үзүүлэлт биелсэн түүхийн ихэнх нь давтагдана” хэмээн мэдэгдсэн. Дөчин нэгээс дөчин тавдугаар зүйлүүд эдгээр зүйлүүдийн эш үзүүлэлийн түүхийг давтан өгүүлдэг. Эдгээр зүйлүүд харь Ром эхлээд газар зүйн гурван бүс нутгийг байлдан дагуулснаар дэлхийг эрхшээлдээ оруулах үед биелсэн юм.

“Хэдийгээр өмнөдийн хаан Антиохын өмнө Египет тэсэж чадаагүй боловч, одоо түүний эсрэг ирсэн Ромчуудын өмнө Антиох тэсэж чадсангүй. Өсөж буй энэ хүчийг эсэргүүцэн тогтох чадвартай хаанчлалууд цаашид нэг ч байхаа больсон юм. МЭӨ 65 онд Помпей Антиох Азиатикусаас эзэмшлийг нь хураан авч, Сирийг Ромын муж болгосноор Сири байлдан дагуулагдаж, Ромын эзэнт гүрэнд нэгтгэгдэв.”

“Мөнхүү тэрхүү хүч Ариун Газарт ч мөн зогсон, түүнийг залгихаар байв. Ром МЭӨ 162 онд Бурханы ард түмэн болох иудейчүүдтэй холбоо байгуулснаар тэдэнтэй холбогдсон бөгөөд тэр цагаас эхлэн эш үзүүлэлийн цаг тоололд онцгой байр суурь эзэлдэг. Гэвч МЭӨ 63 он хүртэл Иудей дээр бодит байлдан дагууллаар эрх мэдэл тогтоогоогүй; харин дараах байдлаар тийнхүү тогтоосон юм.

Понтийн хаан Митридатын эсрэг хийсэн аян дайнаасаа Помпей буцан ирэхэд, Иудейн титмийн төлөө өрсөлдөж байсан хоёр этгээд болох Гиркан ба Аристобул нар тэмцэлдэж

байв. Тэдний хэрэг Помпейн өмнө тавигдахад, тэр удалгүй Аристокбулын нэхэмжлэлийн шударга бусыг ойлгосон боловч, эртнээс хүсэн хүлээсэн Араб руу хийх аян дайнаа дууссаны дараа энэ асуудлаар шийдвэр гаргахаар хойшлуулахыг хүсэж, дараа нь эргэн ирж, тэдний хэргийг зөв бөгөөд зохистойд нийцүүлэн шийдвэрлэнэ хэмээн амлав. Аристокбул Помпейн жинхэнэ санаа бодлыг танин мэдээд, яаран Иудей уруу буцаж, харьяат нараа зэвсэглэн, хүчтэй хамгаалалт хийхэд бэлтгэв. Тэрээр ямар ч үнээр хамаагүй өөр хүнд олгогдоно гэдгийг урьдчилан харсан титмийг өөртөө хадгалж үлдэхээр шийдсэн байлаа. Помпей оргодлыг нягтлан мөшгөн дагав. Тэр Иерусалимд ойртон ирэхэд, Аристокбул өөрийн явдалдаа гэмшиж эхлэн, түүнийг угтан гарч, бүрэн захирагдах болон их хэмжээний мөнгө амалснаар асуудлыг эвээр зохицуулахыг оролдов. Помпей энэ саналыг хүлээн авч, цэргийн нэгэн отрядын толгойд Габиниусыг мөнгийг хүлээн авахаар илгээв. Гэвч тэр дэслэгч жанжин Иерусалимд хүрч ирэхэд, хотын хаалгууд түүний өмнө хаалттай байгааг олж мэдээд, хэрмийн орой дээрээс хот уг тохиролцоог баримтлахгүй хэмээн түүнд мэдэгдэв.

“Помпей энэ мэтээр өөрийг нь шийтгэлгүйгээр мэхлэхийг тэвчээгүй тул, өөртэй нь хамт саатуулан байлгаж байсан Аристокбулыг гинжилж, даруй бүх цэргийн хамт Иерусалимын эсрэг хөдөлжээ. Аристокбулын талынхан тэр газрыг хамгаалахын төлөө байсан бол; Хирканын талынхан хаалгыг нээхийн төлөө байв. Сүүлчийнх нь олонх байсан бөгөөд дийлсэн тул, Помпейд хот руу саадгүй нэвтрэх боломж олгов. Үүний дараа Аристокбулын дагалдагсад сүмийн ууланд ухран, тэр газрыг хамгаалахаар Помпей түүнийг эзлэн авахыг хэрхэн хатуу шийдсэнтэй адил бүрэн шийдсэн байв. Гурван сарын эцэст довтлоход хангалттай цоорхой хэрэмд гаргаж, тэр газрыг илдний ирээр эзлэн авав. Үүний дараа болсон аймшигт хядлагад арван хоёр мянган хүн алагджээ. Тэнгэрлэг үйлчлэлд тухайн үед оролцож байсан тахилч нар тайван гараар, ганхашгүй зорилготойгоор өөрсдийн заншсан ажлыг үргэлжлүүлж, эргэн тойронд нь найз нөхөд нь хядуулж, цаашлаад тэдний өөрсдийн цус ч тахилынх нь цустай олонтаа холилдож байсан атлаа, догшин самууныг үл анзаарсан мэт харагдах нь сэтгэл хөдөлгөм дүр зураг байсан гэж түүхч өгүүлжээ.”

“Дайныг эцэслэсний дараа Помпей Иерусалимын хэрмүүдийг нурааж, хэд хэдэн хотыг Иудейн харьяаллаас Сирийн харьяанд шилжүүлэн, иудейчүүдэд алба гувчуур ногдуулав. Ийнхүү анх удаа Иерусалим нь байлдан дагууллын улмаас «үзэсгэлэнт газар»-ыг төмөр атгандаа бүрмөсөн залгиттал нь атган барих ёстой байсан тэр хүчний гарт орсон юм.

“17-Р ИШЛЭЛ. Тэр бүх хаанчлалынхаа хүчээр орохоор нүүрээ чиглүүлж, өөртэй нь хамт шулуун шударга хүмүүсийг дагуулан ирнэ; тэр ийнхүү үйлдэх бөгөөд эмэгтэйчүүдийн охиныг түүнд өгч, түүнийг завхруулах болно. Гэвч тэр нь түүний талд бат зогсохгүй, түүнд ч үл байх болно.”

“Энэ эшлэлийн талаар Бишоп Ньютон өөр нэгэн уншлагыг өгсөн нь утгыг илүү тодорхой илэрхийлж байгаа мэт бөгөөд тэр нь дараах байдалтай: ‘Тэр мөн бүх хаанчлал уруу хүчээр орохоор нүүрээ чиглүүлнэ.’ 16-р эшлэл биднийг ромчууд Сири болон Иудейг эзлэн дагуулсан үе хүртэл авчирсан. Үүнээс өмнө Ром Македон болон Фракийг эзлэн дагуулсан байв. Одоо Александрын ‘бүх хаанчлал’-аас Египет л Ромын эрхшээлд

хараахан ороогүй үлдсэн байсан бөгөөд энэ үед тэрхүү хүч Египетийн нутагт хүчээр орохоор нүүрээ чиглүүлсэн юм.

“Птолемей Аулет МЭӨ 51 онд нас барав. Тэрээр Египетийн титэм ба хаант улсыг ууган хүү, охин болох Птолемей болон Клеопатра хоёртоо өвлүүлэн үлдээжээ. Түүний гэрээслэлд тэд хоорондоо гэрлэж, хамтран хаанчлах ёстой гэж заасан байв; мөн тэд залуу байсан тул Ромчуудын асрамж хамгаалалтад өгөгдөв. Ромын ард түмэн энэ үүргийг хүлээн авч, Египетийн залуу өв залгамжлагчдын асран хамгаалагчаар Помпейг томилов.”

Удалгүй Помпей ба Цезарь хоёрын хооронд маргаан дэгдэж, тэр хоёр жанжны хооронд алдарт Фарсалын тулалдаан болов. Помпей ялагдсаны дараа Египет рүү зугтав. Цезарь даруй түүнийг тийш нь даган очсон; гэвч түүнийг хүрэлцэн ирэхээс өмнө Помпейг, өөрийнх нь асран хамгаалагчаар томилогдсон Птолемей өөдгүйгээр хөнөөжээ. Иймээс Цезарь Птолемей ба Клеопатрагийн асран хамгаалагчаар Помпейд өгөгдсөн томилолтыг өөртөө авчээ. Тэрээр Египетийг дотоодын үймээн самуунаас болж бужигнаж байгааг олж мэдэв. Учир нь Птолемей ба Клеопатра хоёр бие биедээ дайсагнасан бөгөөд Клеопатра засгийн эрхэд ногдох өөрийн хувиасаа хасагдсан байлаа. Гэсэн хэдий ч тэрээр морин цэрэг 800, явган цэрэг 3200 бүхий өөрийн цөөн хүчээр Александрияд бууж, маргааныг хянан үзэж, түүнийг зохицуулах үүргийг хүлээхээс огт тээнэгэлзсэнгүй. Үймээн самуун өдөр ирэх тусам улам нэмэгдэхийн хэрээр Цезарь өөрийн цөөн хүч байр сууриа хадгалахад хүрэлцэхгүйг мэдэж, мөн тэр улиралд үлээдэг хойд салхины улмаас Египетээс гарч чадахгүй байсан тул Азид хүн илгээж, тэр нутагт өөрт нь байсан бүх цэргийг аль болох түргэн өөрт нь туслахаар ирүүлэхийг тушаав.

Тэрээр туйлын ихэмсэг байдлаар Птолемей ба Клеопатра хоёр цэргээ тарааж, хоорондын маргаанаа эцэслэн шийдвэрлүүлэхээр түүний өмнө ирж, түүний шийдвэрийг даган мөрдөх ёстой хэмээн зарлиглав. Египет нь тусгаар хаант улс байсан тул энэхүү ихэмсэг зарлигийг түүний хаан төрийн нэр төрд халдсан доромжлол хэмээн үзсэн бөгөөд үүнд египетчүүд туйлын ихээр хилэгнэн зэвсэг барин боссон юм. Харин Цезарь, тэдний эцэг Аулетес хүүхдүүдээ Ромын сенат ба ард түмний асрамжид даатгасан түүний хүсэл зоригийн дагуу өөрөө үйлдсэн; харин тэр бүх эрх мэдэл эдүгээ консулын хувьд түүний биед төвлөрсөн тул асран хамгаалагчийн хувиар тэдний хооронд шүүн таслах эрх түүнд бий хэмээн хариулав.

“Эцэст нь уг хэрэг түүний өмнө оруулагдаж, тал тус бүрийн хэргийг өмгөөлөн хэлэлцүүлэхээр өмгөөлөгчид томилогдов. Клеопатра, аугаа Ромын байлдан дагуулагчийн сул талыг мэдэж байсан тул, өөрийн өмнөөс таатай шийдвэр гаргуулахад ямар ч өмгөөлөгчөөс илүүтэйгээр өөрийн гоо үзэсгэлэнт төрх үр нөлөөтэй байна гэж үзжээ. Түүний өмнө хэнд ч мэдэгдэлгүй хүрэхийн тулд тэрээр дараах мэхийг хэрэглэв: Сицили зарц Аполлодор нь түүнийг бүх биеэр нь даавуу хувцасны боодол дотор хэвтүүлж, гадуур нь бүтээлгээр ороон, сур бүсээр боож, Геркулесынх мэт хүдэр мөрөн дээрээ өргөн, Цезарын байрлах өрөөнүүдийг зорив. Ромын жанжинд өгөх бэлэгтэй хэмээн мэдүүлснээр түүнийг цайзын хаалгаар нэвтрүүлж, Цезарын өмнө оруулан, ачаагаа түүний хөлийн өмнө тавив. Цезарь энэ амьтай боодлыг тайлахад, харагтун!

үзэсгэлэнт Клеопатра түүний өмнө зогсож байлаа. Тэрээр энэ мэхэнд огтхон ч дургүйцсэнгүй; мөн 2 Петр 2:14-т дүрслэгдсэн шинжтэй нэгэн байсан тул, Роллины хэлснээр, тийм үзэсгэлэнтэй хүнийг анх харсан мөч л түүнд Клеопатрагийн хүссэн бүх нөлөөг үзүүлжээ.”

“Эцэст нь Цезарь, гэрээслэлийн санаа зорилгын дагуу ах, эгч хоёрыг хаан ширээг хамтран эзлэх ёстой хэмээн зарлигдав. Клеопатраг хаан ширээнээс хөөн зайлуулахад голлон нөлөөлсөн төрийн тэргүүн сайд Потинус түүнийг дахин сэргээн залснаас гарах үр дагавраас эмээв. Тиймээс тэрээр Цезарь эцэст нь Клеопатрад дангаар эрх мэдэл олгохоор зорьж байна хэмээн ард олны дунд сэнхрүүлэн тарааж, Цезарийн эсрэг хардалт, дайсагналыг өдөөж эхлэв. Удалгүй ил тод үймээн самуун дэгдэв. Ахиллас 20,000 хүний толгойд зогсон, Цезарийг Александриягаас хөөн гаргахаар довтлон ирэв. Цезарь цөөн тооны цэргээ хотын гудамж, нарийн гудамжуудад чадварлаг байрлуулснаар довтолгоог няцаахад төдийлөн бэрхшээл үзсэнгүй. Египетчүүд түүний усан цэргийг устгахаар оролдов. Тэрээр тэднийхийг шатааснаар хариу барив. Шатаж буй зарим хөлөг онгоц зогсоолын ойролцоо туугдан ирсний улмаас хотын хэд хэдэн барилга галд өртөж, бараг 400,000 ботийг агуулж байсан алдарт Александрийн номын сан устжээ.”

“Дайн улам аюул заналхийлэлтэй болж байсан тул Цезарь хөрш бүх улс орноос тусламж илгээхийг хүсэв. Ази Багаас түүнд туслахаар томоохон флот ирлээ. Митридат Сири ба Киликид босгосон цэрэгтэйгээр Египетийг зорин хөдөлжээ. Идуме хүн Антипатр 3,000 иудейчүүдийн хамт түүнтэй нэгдэв. Египет уруу орох даваануудыг эзэмшиж байсан иудейчүүд тэр цэргийг саад тотгоргүйгээр цааш нэвтрэхийг зөвшөөрөв. Тэдний энэ хамтын ажиллагаагүйгээр бүх төлөвлөгөө гарцаагүй бүтэлгүйтэх байсан. Энэ цэргийн хүрэлцэн ирсэн нь тэмцлийн хувь заяаг шийдвэрлэв. Нилийн ойролцоо шийдвэрлэх тулалдаан болж, үр дүнд нь Цезарь бүрэн ялалт байгуулав. Птолемей зугтан гарахыг оролдохдоо мөрөнд живжээ. Үүний дараа Александрия болон бүх Египет ялагчид захирагдав. Ийнхүү Ром одоо Александрын анхны хаант улсын бүхэл бүтэн нутаг дэвсгэрт нэвтэрч, түүнийг өөртөө шингээн авсан байв.”

Тухайн эх бичвэрийн “шударга хүмүүс” хэмээхээр эргэлзээгүйгээр түүнд дээр дурдсан туслалцааг үзүүлсэн иудейчүүдийг хэлсэн байна. Үүнгүйгээр тэр гарцаагүй бүтэлгүйтэх байсан; харин үүний ачаар МЭӨ 47 онд тэрээр Египетийг бүрэн эрхшээлдээ оруулав.

“‘Эмэгтэйчүүдийн охин, түүнийг завхруулж буй нь.’ Цезарь Клеопатрад татагдан дурласан хүсэл, түүнээс тэр нэг хүүтэй болсон явдал нь Египетийн дайн мэт тийнхүү аюултай аян дайныг эхлүүлэхэд хүргэсэн цорын ганц шалтгаан байсан хэмээн түүхч үзүүлдэг. Энэ нь түүнийг өөрийн хэрэг явдал шаардсанаас **훨씬** удаан Египетэд саатуулсан бөгөөд тэр завхарсан хатан хаантай найрлан цэнгэж, архидаан согтуурч бүхэл шөнүүдийг өнгөрөөдөг байв. ‘Гэвч,’ хэмээн эш үзүүлэгч айлдсан, ‘тэрээр түүний талд зогсохгүй, мөн түүнд байхгүй.’ Клеопатра хожим Август Цезарийн дайсан Антонид нэгдэж, Ромын эсрэг бүх хүчээ дайчилсан.”

“‘18-Р ИШЛЭЛ. Үүний дараа тэр нүүрээ арлуудын зүг хандуулж, олныг эзлэн авах болно. Гэвч нэгэн ноён өөрийнхөө төлөө түүний үйлдсэн доромжлолыг зогсоох бөгөөд өөр дээрээ доромжлол үүрэлгүйгээр түүнийг түүний дээр буцаан эргүүлэх болно.’

“Киммерийн Боспорын хаан Фарнакестай хийсэн дайн эцэст нь түүнийг Египетээс холдуулсан юм. «Тэр дайсан байсан газарт хүрч ирмэгцээ, — хэмээн Прайдо өгүүлжээ, — өөртөө ч, тэдэнд ч ямар ч амсхийлт өгөхгүйгээр даруй довтлон орж, тэднийг бүрэн төгс ялсан; энэ тухайгаа тэрээр нэгэн анддаа дараах гурван үгээр бичсэн байна: Veni, vidi, vici; Би ирсэн, би үзсэн, би ялсан.» Энэ эшлэлийн сүүлчийн хэсэг тодорхой хэмжээгээр бүрхэг бөгөөд түүнийг юунд хэрэглэх талаар санал зөрөлдөөн байдаг. Зарим нь үүнийг Цезарийн амьдралын өмнөх үе рүү хамааруулж, Помпейтай хийсэн түүний зөрчилдөөнөөс биеллийг нь олж хардаг. Гэвч эш үзүүллэгт өмнөх ба дараах үйл явдлууд тодорхой заагдан өгүүлэгдсэн байдаг тул бид энэ зөгнөлийн энэ хэсгийн биеллийг Фарнакесыг ялсны дараах үе ба дараагийн эшлэлд дүрслэгдэн харагдах Ром дахь Цезарийн үхлийн хооронд эрэхээс өөр аргагүй болдог. Энэ үеийн түүхийг илүү дэлгэрэнгүй мэдэх аваас, энэхүү хэсгийн хэрэглээг эргэлзээгүй болгох үйл явдлууд ил тод болох авч мэднэ.”

“19 ДҮГЭЭР ИШЛЭЛ. Дараа нь тэр өөрийн газрын бэхлэлт уруу нүүрээ эргүүлэх болно. Харин тэр бүдэрч унаад, дахин олдохгүй.”

“Энэхүү байлдан дагууллын дараа Цезарь Помпейн талын үлдэж хоцорсон сүүлчийн хүчнүүд болох Африкт Катон ба Сципион, Испанид Лабиенус ба Вар нарыг ялсан юм. Өөрийн нутгийн ‘цайз’ болсон Ромд эргэн ирэхэд нь түүнийг насан туршийн диктатор болгож, мөн түүнд бусад тийм эрх мэдэл ба хүндэтгэлүүдийг олгосноор тэрбээр үнэн хэрэгтээ бүх эзэнт гүрний туйлын дээд захирагч болсон билээ. Гэвч эш үзүүлэгч түүнийг бүдэрч унана гэж хэлсэн байсан. Энэ хэллэг нь түүний сүйрэл гэнэтийн бөгөөд санаанд оромгүй байхыг, яг л хүн явж байхдаа санамсаргүйгээр бүдэрч унах мэт болохыг илэрхийлдэг. Тийнхүү таван зуун тулалдаанд байлдан ялж, нэг мянган хотыг эзлэн авч, нэг сая нэг зуун ерэн хоёр мянган хүнийг хөнөөсөн энэ хүн тулааны шуугиан дунд, тэмцлийн цаг мөчид биш, харин өөрийн замыг тэгш, цэцгээр хучигдсан гэж бодож, аюул хол байна хэмээн үзэгдэж байсан тэр үедээ унасан юм; учир нь тэр сенатын танхимд алтан сэнтийдээ сууж, тэр байгууллагын гараас хааны цол хүлээн авахаар байх зуур урвалтын хутга гэнэт зүрхэнд нь туссан билээ. Кассий, Брут болон бусад хуйвалдагчид түүн рүү дайран орж, тэр хорин гурван шарханд сүлбүүлэн унав. Ийнхүү тэр гэнэт бүдэрч унаад, олдсонгүй, МЭӨ 44 он.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 258–264.

Хойд зүгийн хаан болох харь Ром хаан ширээнд тогтоосон түүх нь, удахгүй гарах Ням гаргийн хуулийн үед бий болох гурвалсан холбоон дотор орчин үеийн Ром хаан ширээнд өргөмжлөгдөх түүхийн дүрслэл юм. Энэ түүх мөн гучаас гучин зургаадугаар эшлэлүүдэд хэв шинжээр илэрхийлэгдсэн бөгөөд тэдгээр нь папыг анх МЭ 538 онд хаан ширээнд залсан үеийг тодорхойлдог. Арван зургаагаас арван есдүгээр эшлэлүүд, мөн гучин нэгээс гучин зургаадугаар эшлэлүүд хоёул Тирийн янхны эцсийн мандалт ба уналтыг төлөөлдөг. Тэрхүү түүх мөн таваас есдүгээр эшлэлүүдэд дүрслэгдсэн бөгөөд тэнд хойд зүгийн анхны хаан газар зүйн гурван бүс нутгийг байлдан дагуулсны дараа тогтоогдсон. Үүний дараа тэрээр өмнөд зүгийн хаантай гэрээ байгуулсан боловч уг гэрээг зөрчсөн бөгөөд үүний хариуд өмнөд зүгийн хаан үхлийн шарх учруулж, хойд зүгийн хаан Египетийн олзлолд нас барсан юм.

Тавдугаар шүлгээс есдүгээр шүлэг хүртэл, арван зургадугаар шүлгээс арван есдүгээр шүлэг хүртэл, мөн гучдугаар шүлгээс гучин зургаадугаар шүлэг хүртэлх хэсгүүд нь дөчдүгээр шүлгээс дөчин тавдугаар шүлэг хүртэл биелэгдэх эш үзүүлэгийн гурван шугамыг өгдөг. Эгч Уайт “энэ эш үзүүлэгт биелсэн түүхийн ихэнх нь дахин давтагдана” хэмээн тодорхойлсон нь үнэндээ бүхэл бүлэг дөчдүгээр шүлгээс дөчин тавдугаар шүлгийг дүрслэн үзүүлж байна гэсэн утгатай байв. Хорьдугаар шүлгээс хорин хоёрдугаар шүлэг хүртэл Христийн төрөлт болон үхлийг заадаг бөгөөд ийнхүү Түүний төрөлтөөр 1798 болон 1989 он дахь төгсгөлийн цагийг, дараа нь загалмай дээрх Түүний үхлээр 1844 оны 10 дугаар сарын 22-ны өдөр болон Ням гаргийн хуулийг төлөөлөн харуулдаг.

Хорин гуравдугаар эшлэл нь Маккавейн бослогын түүхэн үеийн туршид иудейчүүд ба Ромын хоорондох холбоог тодорхойлдог. Тэрхүү түүхэн дэх “холбоо” нь МЭӨ 161 он болон МЭӨ 158 он гэсэн онуудаар төлөөлөгддөг. Маккавейн түүх нь иудейчүүд өөрсдөө санаачлан байгуулсан Ром ба Маккавейн иудейчүүдийн хоорондох нэгэн “холбоо”-гоор эхлэлээ олдог дотоод шугамыг төлөөлдөг бөгөөд эцэстээ иудейчүүд “Бидэнд Цезариас өөр хаан байхгүй” хэмээн тунхагласнаар төгсдөг. Мэдээж хэрэг, хорин гуравдугаар эшлэл нь хорин нэг болон хорин хоёрдугаар эшлэлүүдийн дараа оршдог бөгөөд хорин нэгдүгээр эшлэл нь Христийн төрөлтийг, өөрөөр хэлбэл төгсгөлийн эш үзүүлэгийн цаг хугацааг, тодорхойлдог бол хорин хоёрдугаар эшлэл нь загалмайг тодорхойлдог бөгөөд энэ нь Ням гаргийн хуулийг төлөөлдөг.

Загалмай дээр иудейчүүд Цезарь (Ром)-ыг өөрсдийн хаан хэмээн тодорхойлсон бөгөөд хорин гуравдугаар эшлэлийн “холбоо” нь иудейчүүд Ромд үнэнч байгаагаа тунхагласан тэрхүү төгсгөлийн цэг дээр, Ромд үйлчлэхээр сонгосны нь эхлэлийг зааж байна. Загалмай дээр дүрслэгдсэн иудейчүүдийн төгсгөл нь иудейчүүдийн Ромтой нэгдэн холбогдож эхэлсний дараалалтайгаар дагалддаг.

Хорин дөрөвдүгээр ишлэлээс гучдугаар ишлэл хүртэлх хэсэг нь МЭӨ 31 онд болсон Актиумын тулалдаанаас эхлэн МЭ 330 онд нийслэлийг Ромоос Константинополь руу шилжүүлэх хүртэл харь шашинт Ром дээд эрх мэдлээр ноёрхсон гурван зуун жаран жилийг дүрслэн өгүүлдэг. Энэхүү гурван зуун жаран жилийн хугацаа нь папын Ром дээд эрх мэдлээр ноёрхсон нэг мянга хоёр зуун жаран жилийг бэлгэдэн төлөөлдөг бөгөөд эдгээр нь хамтдаа дөчин нэгдүгээр ишлэлд өгүүлэгдсэн хугацааг, мөн удалгүй гарах Ням гаргийн хуулийн үед бий болох гурвалсан нэгдлээс эхлээд ивээлийн хугацаа хаагдах хүртэлх үеийг төлөөлдөг.

Арван нэгдүгээр бүлэг дэх түүхийн бүх эш үзүүлэгийн шугамууд Даниел арван нэгдүгээр бүлгийн сүүлийн зургаан ишлэлтэй нийцдэг боловч, төгсгөлийн цаг болох 1989 оноос эхлэн, дөчдүгээр ишлэлд дүрслэгдэн, дөчин нэгдүгээр ишлэл дэх Ням гаргийн хууль хүртэл үргэлжлэх эш үзүүлэгийн түүх нь л “Даниелын эш үзүүлэгийн сүүлийн өдрүүдэд хамаарах тэр хэсэг” юм. Дөчдүгээр ишлэлд хоосон орхигдсон түүх нь, сорилтын хугацаа хаагдахын яг өмнө, цаг нь ойртсон үед лац нь тайлагддаг Есүс Христийн Илчлэл мөн.

Бид энэ судалгааг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлнэ.

“Бидэнд Бурханы тушаалууд болон эш үзүүллийн сүнс болох Есүс Христийн гэрчлэл бий. Үнэлж баршгүй эрдэнэсүүд Бурханы үгнээс олдono. Энэ үгийг шинжлэн судлагчид оюун санаагаа саруул тунгалаг байлгах ёстой. Тэд хэзээ ч идэж уухдаа гажсан хүслийг эрхлүүлж болохгүй.

“Хэрэв тэд ингэвэл, оюун ухаан нь самуурч, энэ дэлхийн түүхийн төгсгөлийн үзэгдлүүдтэй холбоотой зүйлсийн утга учрыг олж мэдэхийн тулд гүнзгий ухан шинжлэх ачааллыг даах чадваргүй болно.

“Даниел болон Илчлэлт номыг илүү сайн ойлгох үед итгэгчид огт өөр шашинлаг туршлагатай болно. Тэдэнд тэнгэрийн нээгдсэн хаалгануудын тийм дүр зургууд өгөгдөх бөгөөд үүний улмаас зүрх сэтгэл, оюун ухаан нь зүрхээрээ цэвэр хүмүүсийн шагнал болох ерөөлийн жаргалыг эдлэхийн тулд хүн бүрийн хөгжүүлэх ёстой зан чанарын тухай гүн сэтгэгдэлтэй болно.

“Илчлэлт номд илчлэгдсэн зүйлийг ойлгохыг даруу бөгөөд дөлгөөнөөр эрэн хайх бүх хүнийг Эзэн ерөөх болно. Энэ номд үхэшгүй мөн чанараар үлэмж дүүрэн, алдар суугаар бялхсан тийм их зүйл агуулагддаг тул үүнийг уншиж, чин сэтгэлээсээ шинжлэн судлагч бүхэн ‘энэ эш үзүүллэгийн үгсийг сонсож, түүнд бичигдсэн зүйлсийг сахигч’ хүмүүст амлагдсан ерөөлийг хүлээн авдаг.”

“Илчлэлт” номыг судалснаар нэг зүйл гарцаагүй ойлгогдох болно—Бурхан ба Түүний ард түмний хоорондын холбоо ойр бөгөөд тодорхой юм.

“Тэнгэрийн ертөнц ба энэ дэлхийн хооронд гайхамшигт холбоо харагддаг. Даниелд илчлэгдсэн зүйлсийг хожим Патмос арал дээр Иоханд өгөгдсөн илчлэлтээр нөхөн гүйцээсэн. Энэ хоёр номыг анхааралтай судлах ёстой. Даниел хоёр удаа, «Эцсийн цаг хүртэл хэр удаан байх вэ?» хэмээн асуусан.

“Би сонссон боловч ойлгосонгүй. Тэгээд би: Ай, миний Эзэн, эдгээрийн төгсгөл нь юу байх вэ? гэж асуулаа. Тэрээр айлдсан нь: Даниел аа, өөрийн замаар яв; учир нь эдгээр үгс эцсийн цаг хүртэл хаагдаж, лацлагдсан байна. Олон хүн ариусгагдаж, цайран, шалгагдах болно; харин хорон муу хүмүүс хорон мууг үйлдэх бөгөөд хорон муу хүмүүсийн хэн нь ч ойлгохгүй, харин мэргэд ойлгоно. Өдөр тутмын тахилыг зогсоож, эзгүйрлийг авчрах жигшүүрт зүйлийг босгосон цагаас эхлэн нэг мянга хоёр зуун ерэн өдөр болно. Хүлээж, нэг мянга гурван зуун гучин таван өдөрт хүрэх хүн ерөөлтэй ээ. Харин чи төгсгөл хүртэл өөрийн замаар яв; учир нь чи амарч, өдрүүдийн төгсгөлд өөрт оногдсон хувьдаа зогсох болно.”

“Иуда овгийн Арслан л номын лацыг тайлж, эдгээр эцсийн өдрүүдэд юу болохыг Иоханд илчлэн өгсөн юм.

“Эцсийн цаг хүртэл лацдан хадгалагдсан байсан өөрийн гэрчлэлийг өргөхийн тулд Даниел өөрт оногдсон хувь тавиландаа зогссон юм. Тэр үед анхны тэнгэрэлчийн мэдээ манай дэлхийд тунхаглагдах ёстой байв. Эдгээр зүйлс нь энэ эцсийн өдрүүдэд хязгааргүй чухал ач холбогдолтой; гэвч ‘олон хүн ариусгагдаж, цайрч, шалгагдах’ боловч, ‘хорон муу хүмүүс хорон муугаа үйлдсээр байх бөгөөд хорон муу хүмүүсийн

хэн нь ч ойлгохгүй.’ Энэ нь хэчнээн үнэн бэ! Нүгэл бол Бурханы хуулийг зөрчих явдал мөн; харин Бурханы хуулийн тухай гэрлийг хүлээн авахгүй хүмүүс анхны, хоёр дахь, гурав дахь тэнгэрэлчийн мэдээнүүдийн тунхаглалыг ойлгохгүй. Даниелын ном Иоханд өгөгдсөн илчлэлтэд лац нь тайлагдаж, биднийг энэ дэлхийн түүхийн сүүлчийн үзэгдлүүд уруу урагш хөтөлдөг.”

“Бид эцсийн өдрүүдийн аюул дунд амьдарч байгаагаа ах дүүс маань санаж явах болов уу? Даниелтай холбон Илчлэлийг унш. Эдгээр зүйлийг заа.” Testimonies to Ministers, 114, 115.